Чирпан. Град на пътя от Пловдив къдѣ ~~Ески~~ Стара Загора

Градът има около 11 хил. жители, три черкви: св. Архангел, св. Спас и св. Богородица най-голѣмата, в двора ѝ има два четвъртити паметника на римски прѣнесени от ... тѣ са любопитни още и по това че камънитѣ се вижда да сѫ сѣчени от нѣкое мѣсто бивше нѣкога подводно, защото и сега личи че в състава на камъка им се намират черупки от водни животни скойчици. Училища има 7: 4 мѫжки с около 300 ученика и 3 женски с до 150 ученички. Мѫжк. училища имат до 5 класа, а дѣвич. 3 класа.

Има и 8 джамии.

При всичко че в подножието на невисокий рид на който лежи градът се намира един доста изобилен извор градът страдае от скудост на вода. Изворът исчича в разни разклонения на десетина мѣста и се слива в една поточна на долу та пои бостанитѣ наблизу до изворът който носи името Пънар. Имаше една джамия най-старата и първата в града на която надписът говореше ако добрѣ помня не възлизаше по-горѣ от 270–280 прѣди 10 години (1886) и градът не е по-стар от това врѣме и е на ново мѣсто заправен. Колкото и да искат младитѣ мѣстни филолози българско происхождение на названието на града, вижда се че е вѣрно прѣданието че той се е нарекъл Чирпан от Чира хан първен като колиба направен хан.

Мѣстото на Чирпанската околност е плодородно, в полите на Срѣдня гора разположен той вглѣдва над едно плодородно поле, около градът е лозопръсница зелени и лозята им давват хубаво вино а и чирпанци го добрѣ редят. Чирпанци сѫ работни и като селени скоро станали граждани, които още като дебеляци и не очукани. За това белки и турцитѣ казуваха чирпанлъи чаталъ чикар, и сан чи коне. Има гръчери. ~~ти~~ Повечето си гледат полската ~~земледѣлската~~ работа, но има и доста търговци които търгуваха с брашно по Марица с Едрене и Цариград, имаха много конски водачи както в града тъй и по селата. Но сега тая търговия е доста отпаднала. Чирпанскитѣ турци сѫ били нѣкога доста лоши но ако сѫдим по пѣснитѣ и прѣданията защото и българитѣ чирпанци сѫ били добри противници. ~~ит~~ В по старо врѣме казата или окрѫжието чирпанско е спадало всичко на Стара Загора. В началото на този вѣк много от чирпанскитѣ села сѫ се разбягали от кърджалиитѣ по станболскитѣ къщи около Цариград и в Анадол.

И тук климатът е доста здрав защото има мнозина по на 100–110 год. възраст. До колкото узнах тук са запазени стари народни обичаи коладване, сурвакане, баяние и други. Както за наречието на езикът равни се с на България. Гостолюбието е отличната черта на мѣстнитѣ българи. Тука наблизо се намират българскитѣ села Кушлагли, Лефеджилер, Куржали, Софулар, Денизлер и проч. които за жалост не можах да посѣтя.

ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ